

om jeg saa maa sige, eller som Indbegreb af de Forretninger, der ligge for hos Mønstringsbestyreren. Jeg vilde før mit Bedkommende ganske vist sætte Pris paa, at Underændringsforslaget af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) blev vedtaget iftedetfor Udvalgets Flertals Forslag til en ny § 10, forsaavidt som det giver Ministeren større Frihed til at ordne sig end det sidst nævnte Forslag, og da jeg ikke skjønner rettere end, at Forslagsstilleren har Ret i, at de Følger, som den ærede Ordfører mener, der absolut skulde komme af hans Forslag, ingenlunde nødvendig vilde flyde deraf, kan jeg selvfølgelig for mit Bedkommende kun ønske, at der navnlig i et Spørgsmaal som dette, hvor man ikke staar ganske frit, indrømmes Ministeren den størst mulige Frihed til at ordne Sagen paa den hensigtsmæssigste Maade, og navnlig i Overensstemmelse med, hvad jeg her har udtalt, naar overhovedet som sagt Betingelsen for at kunne gaa ind paa en saadan Ordning, nemlig Opgivelsen af Forpligtelsen til skriftlig Kontrakt, maatte vinde saa almindelig Anerkjendelse, at man maatte finde sig forpligtet til at sætte den igjennem. Det Samme vil forøvrigt ogsaa gjælde med Hensyn til den noget høiere Sum, som her er Spørgsmaal om, thi der er ingen Forpligtelse til at bruge denne Sum, og vi skulle i intet Tilfælde bruge Mere end nødvendigt til en tilfredsstillende Ordning af Forholdet. — Hvad det af mig stillede Ændringsforslag angaar, da kan jeg ikke være enig med den ærede Ordfører i, at det Forhold, det omhandler, skulde være Noget, der passende kunde være Gjenstand for en Instrux. Jeg mener tværtimod, at det, han antager for at være Meningen af Forslaget til en ny § 10, overmaade vel kan ordnes ved en Instrux, men derimod, naar Taleren er om, hvorvidt Embedsmanden skal have disse Kjendelser, eller hvorvidt han ikke skal have dem, da er dette Noget, som maa være afgjort ved Lov, og jeg tror derfor at maatte i ethvert Tilfælde anbefale Thinget at vedtage det af mig stillede Forslag. — Min Stilling til Sagen er altsaa den, at jeg ikke ved de Afstemninger her i Thinget, som maatte finde Sted, efter mine Udtalelser

kan føle mig forpligtet til at gennemføre dette Lovforslag, men at jeg i ethvert Tilfælde maa forbeholde mig at tage min Stilling, efterat Lovforslaget ogsaa har været forhandlet i det andet Thing, hvorfra det er kommet herind, og hvor, som de ærede Medlemmer vilde erindre, en ganske anden Opfattelse har gjort sig gjældende, en Opfattelse, der stod Regjeringens meget nærmere end den, man nu her ønsker at sætte igjennem.

Klein: Den ærede Ordfører udtalte med megen Bestemthed, at jeg befandt mig i en Vildfarelse, og søgte at gøre gjældende imod det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, at det endogsaa vilde være et Tilbageffridt, forsaavidt man derefter vilde komme til at paalægge selv Førere af de allermindste Skibe, Førere af Skibe under 16 Kommerceløster, og af Skibe, som fare imellem indenlandske Havne, en Forpligtelse til at gaa til Vaterskouten, som de hidtil ikke have haft. Jeg kan ikke negte, at efterhaanden som den ærede Ordfører idag har udtalt sig, er jeg bleven mere bestyret i den Frygt, som jeg havde strax fra Begyndelsen, nemlig at den ærede Ordfører ikke havde haft rigtig Tid til at gennemlæse det Forslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg tvivler nemlig ikke paa, at dersom han omhyggeligt havde gennemlæst Forslaget, vilde han ikke have kunnet udtale sig, som han tillod sig at gøre. Dersom han nu under min Anviisning vil læse dette Forslag, vil han finde, at det, der skulde henlægges til den Mand, hvem jeg for Korhedss Skyld vil kalde Vaterskoutens Efterfølger, det er de Forretninger, som efter §§ 5 og 6 ellers vilde komme til at ligge under Mønstringsbestyreren; men efter § 5 i Flertallets Forslag er der jo kun Tale om, at Mønstringsbestyreren har Noget at gøre med Hensyn til Godkjendelsen af Forhyringskontrakter, naar Reisen gaar længere end til Østersøen eller Nordsøen, ligesom det ogsaa kun er i dette Tilfælde, at Afregning skal foretages for Mønstringsbestyreren ved Hjemkomsten. Det er altsaa ogsaa kun i dette Tilfælde, at der i mit Forslag er Tale om, at Bedkommende skulde gaa til Vaterskoutens Efterfølger.